

STICHTING RADIOGEMEENTE
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 43 NR 2

Schriftlezing:

MARCUS 15 : 16 - 26

**“WAT BENT U? EEN VOORBIJGANGER OF EEN
VOORGANGER?”**

DOOR KLAAS DE BOER

Wij ontmoeten in de verkondiging vandaag een voorbijganger. En zijn naam wordt ook nog genoemd: Simon van Cyrene. Die Simon van Cyrene kwam waarschijnlijk als buitenlander vanuit Cyrene, een plaatsje zo ongeveer in het huidige Tunesië. Dat was een grote stad waar veel Joden woonden. Hij is misschien naar Jeruzalem verhuisd en daar heeft hij de bijnaam “Cyrene” gekregen: Simon van Cyrene. De naam Simon betekent “hij heeft het gehoord”. Nu, dat heeft ie! Hij heeft gehoord van Jezus. Maar hij leeft er niet naar.

En nu wordt hij vandaag zomaar ingeschakeld. Ja, het was voor die Simon een heel gewone dag. Hij was naar zijn volkstuin of zijn stukje land net buiten de stad geweest. Och, dat wil je dan graag: er even naartoe gaan, onkruid weghalen, wat wieden en wat zaaien. Dat is heerlijk op zo’n prachtige voorjaarsdag. En als hij klaar is wandelt hij op zijn gemak naar de stad.

En dan gebeurt het. Hij komt een grote groep soldaten tegen en die soldaten jagen een aantal ter dood veroordeelden op. Je ziet ze gaan met een kruisbalk op hun rug, op weg naar Golgotha. Simon kijkt verder en dan ziet hij daar ook nog een groep priesters meelopen en op de achtergrond een groep tierende en scheldende mensen. En aan de zijkant een aantal huilende vrouwen.

O, denkt hij, dat is vervelend om daar nu op dit moment mee geconfronteerd te worden! Net van je werk af en dan wil je naar huis en dan dit. Dan wordt hij gegrepen door die Ene. Hij ziet die Ene daar strompelen. Een stekelige krans van doornen op Zijn voorhoofd, een purperen mantel als een vod aan Zijn lichaam. Door de scheuren heen ziet hij de geselslagen, een kapot geslagen rug. En hij ziet ook nog dat die Man aan het eind van Zijn krachten is. Vooruit, denkt hij, snel voorbij, zien dat je thuiskomt. Bij zichzelf denkt hij ook nog: was ik maar een kwartiertje eerder weggegaan.

“En zij leidden Hem weg om Hem te kruisigen.”

Marcus 15 : 21^a

Maar dan... Voordat hij er erg in heeft, wordt hij bij de schouders gepakt en wordt er gewezen op juist die Man die dat kruis draagt. “Vooruit, kom op jij! Draag die kruisbalk voor die Ene, die Koning van je.” Die Koning, denkt Simon, mijn Koning? Simon heeft geen tijd voor protest. Simon heeft geen tijd voor vragen. Eer dat hij er erg in heeft, draagt hij de kruispaal. En dat doet hij tegen wil en dank. Want als je wat tegen de bezetter inbracht, kon dat je leven kosten. Dus hij deed het.

Dan zie je daar die Simon lopen, de kruispaal van wel vijfendertig kilo op zijn rug. Hij moet die zware balk tillen en hij voelt de splinters in zijn nek. Hij voelt de pijn in zijn rug. Hij voelt de kracht die het kost om dat ding de heuvel op te dragen. En hij voelt de blikken van de mensen, de omstanders, in zijn

rug. Dat hij nu op dit moment lastdier moet spelen! Dat hij op dit moment dat onwaardige slavenwerk moet doen! Wat een pechvogel is hij, dat nu juist hij voor dit karweitje is uitgekozen. Een belediging, een vernedering.

Voor wie? Voor Simon? Maar misschien nog meer voor Jezus. Jezus, die het niet accepteert als een verlichting van Zijn lijden, nee, als een verzwaring. Niet iemand van Zijn volgelingen droeg dat kruis, nee, een vreemdeling in Jeruzalem, een voorbijganger, die er niets mee op had in feite, want hij was naar zijn tuintje gegaan, terwijl iedereen er vol van was dat de Messias gekomen was. Iedereen had geroepen: "Hosanna, gezegend is Hij die komt in de Naam des Heren!" Simon was er niet bij geweest. En een paar dagen later hadden ze geroepen: "Weg met Hem! Weg met Hem!" Voor iedereen was Jezus een belangrijke figuur geweest, maar niet voor Simon. Hij was heel doodgewoon naar zijn landje gegaan, naar zijn volkstuin en hij dacht net als zovelen tegenwoordig: nu effe niet.....

Jezus begrijpt het. En Jezus gaat Zijn zwaarste gang. Zie je Hem gaan? Jezus gaat Zijn leven geven voor Zijn schapen, voor Zijn volk. En dan? Dan komt iemand Hem tegemoet, een voorbijganger. Iemand die er koud noch heet van wordt. Een vreemdeling. Een voorbijganger. Gauw voorbij... Iemand die meer weet van zijn tuin en van zijn land dan van de Weg naar de Waarheid en het Leven.

Lieve mensen, dan vraag je je af: is nu Simon de enige? Tegenwoordig zijn er heel veel mensen die eraan voorbijgaan wat er op die vrijdag daar in Jeruzalem is gebeurd. Ze gaan aan Jezus voorbij. Ze denken er niet aan. Gauw voorbij wezen! Sommige mensen die niet weten van Jezus en er ook niet van weten willen. Mensen die eraan voorbijgaan, die het wel geweten hebben, maar die er niet naar luisteren willen. Ik noem ze altijd: voorbijgangers. Ze zijn er nu, en straks weer niet.

"En zij presten een voorbijganger om Zijn kruis te dragen, een zekere Simon van Cyrene..."

Marcus 15 : 21^b

Maar nu de vraag aan ons hier in Leiden-Oegstgeest: was u erbij? Was u erbij toen Jezus naar dat kruis ging? Heeft u dat gevoeld? Op weg hier naartoe had ik een cd aan van iemand die heel treffend zong: "Where you there when they crucified my Lord?" Was je erbij toen ze je Heer kruisigden? Het was toch ook om jouw zonden en jouw schuld? Where you there when they crucified my Lord?

Je kunt erbij zijn en toch er niet bij zijn. Simon was erbij, maar hij was er ook niet bij. Ze presten hem. Hij móest het doen. Noodgedwongen. En hij heeft het gedaan. En toen? Toen was onze voorbijganger weg. Ook uit het verhaal in de Bijbel. Ook uit Matthéüs. Ook uit Marcus. Ook uit Lucas. Je leest niets meer van hem. Sommige mensen zeggen: "Hij is weggegaan zonder te beseffen wat er gebeurde." Zonder te beseffen dat kruis dragen ook bij het goede leven hoort. Zonder te beseffen dat het goede leven pas echt begint bij Hem, bij Jezus.

Ik denk daar zelf iets anders over. Ik denk zelf dat die Simon gegrepen is door de blik van Jezus. Maar toen hij Jezus voor het eerst ontmoette, was hij ver weg. Toen had hij veel meer belangstelling voor de volkstuin dan voor Jezus. En zijn gezin had ook geen belangstelling voor die Koning. Het was echt zo'n heel gewoon gezin: huisje, boompje, volkstuintje, beestje... Een gewoon gezinnetje, niets op aan te merken. Niet vijandig of zo, nee, niet heet, niet lauw, misschien wel koud. Ze deden er niet zoveel aan... Maar ik denk dat die ontmoeting met Jezus zijn hart heeft geraakt. Net zoals bij heel veel mensen. Als ze Jezus ontmoeten, raakt Jezus ze in het hart. Als een pijl die vast schiet in je hart. Ik denk dat het ook zo is gegaan bij Simon. Die ontmoeting heeft een onuitwisbare indruk op hem gemaakt. En hij heeft

ook, denk ik, de ontwikkelingen bij het kruis gevolgd en gehoord van de opstanding. Hij heeft het verteld aan zijn kinderen. Hij heeft geleerd dat kruis dragen tot zegen kan zijn.

Dan denk ik dat u vraagt: hoe kom je daar nu bij? Het staat niet in de Bijbel. En dan heeft u gelijk. Maar de Bijbel licht misschien wel een klein stukje van de sluier op. Een voorbijganger die voorganger werd. In de Bijbel lees je van de uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren. Dat hopen wij over een paar weken te vieren. En dan worden ze genoemd: mannen uit Cyrene... Zou het Simon geweest kunnen zijn? Na de Pinksterdag is het evangelie de wereld doorgegaan. Het is in Antiochië gekomen. En in Handelingen wordt verteld dat Cyreense mannen het evangelie verkondigen. Zou het Simon geweest kunnen zijn?

We weten dat hij in Rome is gaan wonen met zijn gezin. En Marcus schrijft nog een regeltje erbij: "Simon, de vader van Alexander en Rufus." Marcus haalt ze nog even voor het voetlicht. Simon had twee zonen en een vrouw. En dan komt één van deze zonen nog een keer in de Bijbel voor. Als Paulus zijn brief schrijft aan de gemeente van Rome, dan staat er: "En groet Rufus en... zijn moeder. Rufus, door de Heer uitgekozen, en zijn moeder, die voor mij tot een moeder geworden is." Paulus was heel vertrouwd met deze familie, de familie van Rufus en zijn moeder.

Misschien dat Simon toen al gestorven was. Maar er wordt in de ongewijde geschiedenis verteld, dat Rufus en Alexander echt mensen waren die de eerste christengemeente daar hebben gebouwd. Het waren echte helpers, het waren bouwlieden. Waarschijnlijk is Simon van Cyrene dus gaan begrijpen Wiens last hij heeft gedragen en is hij die Man gaan waarderen en vertrouwen en is hij tot geloof gekomen.

Dat zie je vaker in het leven van mensen die de levenslast van een ander moeten dragen. Ze veranderen, ze kijken anders naar de wereld. Ze komen God vaak tegen op de vreemdste momenten.

"... Simon van Cyrene, die van het land kwam, de vader van Alexander en Rufus."

Marcus 15 : 21^c

Simon Petrus en deze Simon van Cyrene waren tegenpolen. Simon de rots, waar Jezus op wilde bouwen, is weggevlucht. Hij had het niet meer aan gekund en hij verloochende zijn Heiland. Ja, zo gaan die dingen soms. Je laat je inschakelen, maar je vlucht ervoor weg. Simon van Cyrene, die voorbijganger, werd ingeschakeld, gekozen als een roepstem om te helpen.

Dan zie ik mensen die ook uitgekozen worden zonder dat ze daarom vragen en soms in een thuissituatie met ziekte worden geconfronteerd. Nee, je hebt er niet om gevraagd, maar je moet wel helpen. En je wordt al gauw mantelzorger genoemd. Of de burens die zo eenzaam zijn dat je hun leed op je bordje voelt en gaat helpen en gaat dragen. Zo gaat het heel vaak in een leven van een christen. En dan ga je het leven anders zien.

Dat zie je ook in het leven van jongeren. Ik ga veel met jongeren om. Jongeren, eerst gedwongen: je móest naar de kerk. Je móest naar de catechisatie. Je móest dat versje leren. En later wil je niet meer, maar dan komt het toch weer terug. Dan zing je in gedachten dat versje mee wat je als eerste had geleerd: "God heb ik lief, want die getrouwe Heer..."

Dan zie je dat er nogal wat kruisdragers in het leven zijn. Ieder mens heeft een taak. En dan ontdek je later ook dat grote wonder van geloven. Wat betekent nu dat kruis dat ik droeg? Wat betekent toch dat versje dat ik leerde en zong? En wat is toch die belijdenis die ik hoorde? Waarom doen die mensen dat? En dan ontdek je dat het geloof je eigen is geworden. Iets van jezelf.

Misschien, lieve mensen, dat u dat deze zondag kunt leren. Simon van Cyrene ging pas laat beseffen wat kruis dragen inhield. Van voorbijganger werd hij een voorganger. En zijn kinderen wisten ervan. Kruis dragen, dat is niet Jezus een handje helpen, dat is niet de last van Jezus wat lichter maken, nee, dat is misschien wel meelopen in die stoet naar Jeruzalem, zonder dat je je afvraagt: was je erbij? Kruis dragen, dat betekent dat Jezus ook het kruis van jou moet dragen en dat je het misschien wel moet zingen: "Where you there when they crucified my Lord?" Dan ga je het uitzingen: "Ook voor mij moest Hij daar staan. Ook voor mij moest Hij die last dragen. Ook voor mij moest Hij al mijn zonden dragen, al mijn verkeerde gewoonten, verkeerde vrienden."

Maar je krijgt er heel veel voor terug. Je krijgt er een Vader in de hemel voor terug die er altijd voor je is. Een Heer die je leven redt en om je geeft en een God die je de kracht geeft om te dragen. En Jezus zegt: "Juist, wie zijn leven verliezen zal aan Mij, die vindt het leven, het eeuwige leven, die vindt zichzelf terug." Misschien moet je dan wel vragen: "Here Jezus, geef mij de kracht om te dragen wat ik te dragen heb."

Vanavond is de Here Jezus op weg naar het kruis. En gespijkerd aan het kruis roept Hij het je vanavond toe: "Kom maar bij Mij met al je last en al die zorgen, met je kruis, met je verdriet. Misschien ga je er wel gebukt onder. Kom maar bij Mij en Ik zal je rust geven. Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht."

**"Groet Rufus, de uitverkorene in de Here, met zijn moeder,
die ook voor mij een moeder is."**

Romeinen 16 : 13

Het kan je zomaar gebeuren... Daar komt een voorbijganger je tegemoet en dan klinkt het: "Hé, jij daar, hé, jij daar, wil je dat kruis dragen?" Misschien dat dat vanavond ook wel in de kerk klinkt: "Hé, jij daar, jij die daar zit in die Regenboogkerk, hé, jij daar, volg Mij. Hé, jij daar, wil je voorbijganger zijn of een voorganger?"

Jezus zegt: "Iedereen telt mee op weg naar Pasen." U dus ook. En u... En u... En ik... Maar er wordt geroepen. Misschien heb je het nog nooit gehoord: "Hé, jij daar, Ik heb je nodig. Wil je Mij volgen?" En ik hoop dat u dan zegt: "Graag, Heer." Misschien dat je dan wel fluistert: "Maar wilt U me daarbij helpen?" En het antwoord? "Ja, dat doe Ik." En dan kun je alleen nog maar fluisteren: "Dank U wel, Heer."

*Wat zou je nu zonder Jezus geweest zijn?
Zou u nu zonder Jezus kunnen bestaan?
Je leven zou ten prooi aan angst en vrees zijn
en je zou eenzaam door de wereld gaan.*

Maar dat hoeft je niet. "Hé, jij daar, wil je Mijn kruis dragen?" En dan de belofte: dan draagt Jezus je mét kruis en al op weg naar de nieuwe toekomst, op weg naar dat nieuwe Jeruzalem, op weg naar die grote Morgen. En je weet: ik ben geen voorbijganger, maar ik ben voorganger, want ik mag dat machtige lied zingen: "Jezus, duizend, duizend maal, o Heer, U de dank - door het kruis! - en alle eer!" Amen.